

Το κοινωνικό στοιχείο της πολιτικής μας είναι έντονο όσο ποτέ. Και δεν είναι μόνο έντονο, είναι και μη-αντιστρέψιμο όσο ποτέ. Η πορεία που έχουμε χαράξει έχει θεμέλια γερά και είναι κοινωνικά και πολιτικά ειλικρινής όσο ποτέ. Το Κοινωνικό Κράτος που εμείς το ΠΙΑΣΟΚ

Ξεκινήσαμε σε πρώτη φάση στη δεκαετία του 1980, οικοδομήθηκε στα τελευταία χρόνια με νέα προοπτική. Σήμερα, κοινωνική πολιτική σημαίνει πρώτα απ' όλα εδραίωση στην κοινωνία της αίσθησης της εμπιστοσύνης για τη διακυβέρνηση της χώρας. Σημαίνει επίσης αναδιανομή. Σημαίνει προγράμματα και δράσεις στήριξης για τον άνεργο και τον εργαζόμενο, για τη φτώχεια, τον κοινωνικό αποκλεισμό. Σημαίνει πολιτική μισθών και συντάξεων που συνεχώς βελτιώνουν το βιοτικό επίπεδο εργαζόμενων και συνταξιούχων, όχι μόνο σε σχέση με πριν, αλλά και σε σχέση με την υπόλοιπη κοινωνία.

Στο μέτωπο της κοινωνικής πολιτικής, συντρόφισσες και σύντροφοι, ακούστηκαν πολλά. Δεν ακούστηκαν όμως άλλα, που θα έδειχναν στην κοινωνία ότι ξέρουμε τα αδύνατα σημεία

Όλα αυτά τα χρόνια δώσαμε και δίνουμε ένα τιάνιο αγώνα να ενισχύσουμε τον κοινωνικό χαρακτήρα των πολιτικών μας. Η αναδιανομή, η αλληλεγγύη, η στήριξη άνεργων και εργαζόμενων, οι δράσεις ενάντια στη φτώχεια, την ανισότητα και τον αποκλεισμό, οι δαπάνες για την παιδεία, τη γνώση, την υγεία, οι δαπάνες για κοινωνικές υποδομές, οι φοροαπαλλαγές των κατώτατων στρωμάτων, οι κοινωνικές επιδοτήσεις ήσαν σε μια συνεχή αυξητική πορεία. Και θα συνεχίσουμε έτσι, γιατί τα προβλήματα του κόσμου που μας εμπιστεύτηκε είναι πολλά και εμείς πρέπει να ανταποκριθούμε σ' αυτά. Γιατί όσα έγιναν δεν αρκούν. Γιατί το όραμά μας μέσα στην ΟΝΕ είναι Ανάπτυξη-

Απασχόληση-Αλληλεγγύη-Εμπιστοσύνη. Οι σύντροφοι που θα ήθελαν περισσότερο Κοινωνικό Κράτος ας μην ανησυχούν. Πρέπει όμως μεταξύ μας και με την κοινωνία να θέσουμε ένα άλλο θέμα. Μήπως όλα αυτά θα μπορούσαν να γίνουν καλύτερα; Μήπως κάπου υπάρχουν αναποτελεσματικότητες; Μήπως υπάρχουν χώροι σε εμάς τους ίδιους που ενώ πρωτοστατούν στη θεωρία, αντιστέκονται στην πράξη; Μήπως τους τεράστιους πόρους που διαθέτουμε για τους κοινωνικούς στόχους μας θα μπορούσαμε να τους διαθέσουμε με καλύτερα αποτελέσματα; Μήπως η κοινωνία τα βλέπει όλα αυτά; Μήπως θέλουμε πολλά και αντιφατικά, όπου το θέλω στην πράξη δεν μπορεί να συμβαδίσει με το κάνω, και απλώς τα λέμε, γνωρίζοντας την αντίφαση; Αυτά είναι κεφαλαιώδη ζητήματα που δεν πρέπει να τα αποσιωπούμε, αν θέλουμε ένα νέο πράγματι πλαίσιο πολιτικής.

Εχουμε μεταξύ των χωρών της Ε.Ενωσης ένα απο τα χαμηλότερα επίπεδα φορολογικής συμβολής, έχουμε το υψηλότερο επίπεδο αμυντικών δαπανών, φτάσαμε στην καλύτερη θέση κοινωνικής πολιτικής μεταξύ των 4 χωρών Συνοχής, αλλά η κεντρική κριτική που ασκούμε

Ναι

στην πολιτική μας είναι κριτική αυτο-ακύρωσης. Και βεβαίως οι αντίπαλοί μας χαίρονται. Γιατί όταν το ΠΑΣΟΚ αντί να κεφαλαιοποιεί τα επιτεύγματά του και να προχωράει μπροστά, αυτο-ακυρώνει και αυτά που έκανε, και αυτά για τα οποία αγωνίζεται, οι αντίπαλοί μας μετά έχουν εύκολη δουλειά. Βλέπουν το φρούτο να ωριμάζει, όπως είπε ο σύντροφος Ακης, αλλά ας σκεφτούμε πώς συντελείται η ωρίμανση αυτή.

Από α. Γιαννίτση
(έχει ανείραφο και
ο α. Θέμελης)

13/10